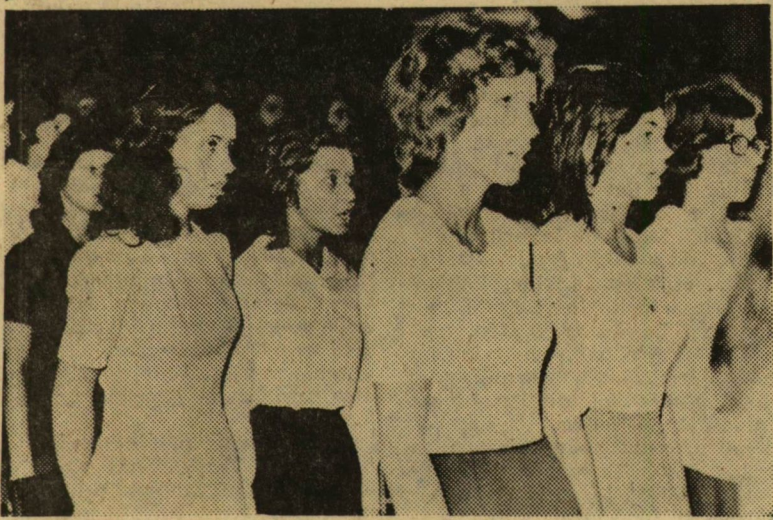

„Gólyahírek, gólyahírek”

Elsőéves főiskolások fogadalom tétele. (Fotó: Gergye Gyula)

Előkészítő — egyetem

A fizikai dolgozók gyermekei napjainkban már megalapozott biztos tudással kopogtatnak az egyetemi felvételi bizottságok ajtaján. Kiegészítődött az a tudásbeli különbség, amely a jobb körülmények között nevelkedő pályatársak felé billentette a mérleg nyelvét. Az a bátor kezdeményezés, amely nem kis anyagi áldozattal jár az előkészítő tanfolyamok szervezésében realizálódott, meghozta gyümölcsét. A hátrányos helyzetű diákok ma már állják a versenyt pályázói társaikkal szemben, a mindent eldöntő felvételi vizsgákon. Hogy ez mennyire így van, igazolásul megszólaltunk néhány olyan egyetemi polgárt akik az elmúlt esztendőben előkészítő tanfolyamon vettek részt, ott szerezve meg azt a plusz tudást, amely végül is felvételüket eredményezte.

Isméltés egyetemi szinten

Márton Rozália a kalocsai Kossuth Zsuzsanna Egészségügyi Szakközépiskolában szerzett jeles érettségi bizonyítványt. 1972 nyarán vett részt a SZOTE felvételi vizsgára előkészítő tanfolyamán. A Szegeden eltöltött két hétről ekképp vélekedett az orvostudomány alapjaival ezekben a napokban ismerkedő medika:

— Különösen biológiából tanultunk sokat. Hat szempont

alapján vettük át az addig tanult anyagot. Ennek azután a szóbelin láttuk nagy hasznát. A fizika órákon elsősorban a példamegoldást gyakoroltuk, esetenként azonban elméleti képzésben is részesültünk. Mindent összegezve, nagy segítséget jelentett céltudatosságunk a tanfolyam.

Kolleganője, Török Julianna véleménye már nem volt ilyen egyértelmű a tanfolyam hasznosságát illetően. Az elsőéves orvos-tanhallgató szerint:

— A rendszeres munkát nem pótolja a tanfolyam. Fizika tanárnóm áldozattal állása nélkül aligha lennék most egyetemista.

Behozhatatlan előny?

Kishalmi Rózsa és Gábor Magdolna a TTK másodéves matematika-fizika szakos hallgatói több mint két év távlatából ítélték meg az előkészítő tanfolyam létjogosultságát. Akkor — 1971 nyarán — Vásárhelyen gyűjtötték össze a délkelet-magyarországi megyék fizikai dolgozóinak továbbtanulni vágyó gyermekeit. A Természettudományi Kar telen is foglalkoztatta leghetesebb felvételi aspiránsait. 1972 januárjában öt napon keresztül az újszegedi Ady Endre kollégiumban folyt a képzés. Dr. Klukovits Lajos vezetésével alapos munkát végzett az oktatói gárda. Gábor Magdolna a kalocsai I. István gimnázium tanulójaként vett részt a tanfolyamon.

— A tanfolyamon résztvevők

szinte behozhatatlan előnyt élveznek a többi jelentkezővel szemben, — mondta a leendő tanárnő. — A szóbelin sok olyan kérdés hangzott el amivel a közös felkészülés idején is foglalkoztunk. Különösen az úgynevezett „beugratós kérdéskörben” élveztünk előnyt „vetélytársainkkal” szemben. Osztályunkból négyen jelentkeztünk matematika-fizika szakra. Ketten nyertünk felvételt, mindketten „előkészítősök” voltunk.

Kishalmi Rózának a vásárhelyi Bethlen Gábor gimnázium egykori diákjának a kitűnő rendű érettségi bizonyítvány volt az egyik ajánlólevél. A másik — az előkészítő tanfolyamok mellett — az az egész éven át tartó képzés, amelyet a JATE Természettudományi Karának IV. éves fizika-matematika szakos hallgatói tartottak a vásárhelyi középiskolások részére. Hetente egy-egy alkalommal három-négy órás gyakorlás során ismerkedtek valasztott tudományáguk titkaival.

— A gyakorlati órák vidám hangulatban teltek, szinte szórakozva tanultunk — emlékezett riportalanyunk.

Ime egy csokorra való az „előkészítősök” véleményeiből. Szociológusok bizonyára megtorpedoznák a tanfolyamok hasznosságára vonatkozó válaszok hitelességét, mondván: mivel a válaszadók valamennyien felvételt nyertek az egyetemre, ezért érzelmi szempontok is befolyásolták őket. Ez valóban így van, de a statisztika rideg adatai minden kétséget kizáróan az előkészítő tanfolyamok hasznosságát bizonyítják.

THEKES ISTVÁN

Hagyományainkhoz híven idén is fogadták a Móra Ferenc Kollégiumban az elsőéveseket. A tanévkezdés előtt két napos programot szerveztek a „gólyáknak”, hogy megkönnyítsék számukra az egyetemi és a kollégiumi életbe való beilleszkedést. A kollégium életrendjéről, az egyetemi hallgatók szociális és tanulmányi érdekvédelméről, az önállóságról, az öntevékenységről, az egyetemi munkastílusról, az egyetemisták társadalmi tevékenységének lehetőségeiről és formáiról szóló tájékoztatók, konzultációk, a várossal való ismerkedés után szeptember 11-én este vidám „gólyaavatót” rendeztek a kollégium klubjában. Mint fotósunk (Sánta Imre) képein látható, a mórás gólyák sok nevetés közepette, jó hangulatban nyeltek le az első „békákat”.

RAUZS JÓZSEF

Kulturális lehetőségek — nevelőmunka

Ma már mindenki tudja, hogy a korszerű közművelődést a felsőoktatási intézmények nevelőmunkájával is elősegíteni kell. Hazánk belső fejlődése előtérbe állította a kultúra szükségletének kielégítését. Ezért komplex művelődési koncepcióval kell felkészíteni hallgatóinkat arra, hogy eredményesen végezhessek munkájukat a szocialista tudat fejlesztése érdekében. Erre annál inkább is szükség van, mert egyrészt különféle eszmei áramlatok árasztják el fiataljainkat, másrészt pedig a szocialista országok gazdasági integrációját nem követi mindenütt a kulturális megismerés lehetősége — és talán igénye sem. Feladatunk, hogy legalább a szocialista államok kulturális tendenciáit és kultúrkincseit ismerjük és ismertessük. Ezért is kellene egyetemünkön még fokozottabb mértékben ezekre a kérdésekre és a megvalósítás lehetőségével foglalkozni. Ugyanakkor pedig az egyetemi oktató-nevelő munka értékelésénél a kulturális nevelőmunkára még nagyobb figyelmet fordítani.

Tudatosítanunk kell hallgatóinkban, hogy a kultúra tartalmi vonatkozásait a pártos eszmei tisztaság jellemzi. Kötelességünk a munkásosztály korának kulturális örökségét ápolni, humanista értékeinket megőrizni, távol tartani a polgári dekadenciától és az irracionális avantgardizmustól. Ezen célkitűzéseink megvalósításában egyetemünk valamennyi oktatójának — nemcsak a tanárképzéssel foglalkozó karokon — állandóan foglalkozni kell.

A József Attila Tudományegyetemen a hallgatók kulturális nevelőmunkáját a KISZ, illetve a Kulturális Bizottság irányítja. Munkáját igen eredményesen segítik egy-egy művészeti csoporthoz felkért tanárelnökök. Az egyes művészeti csoportok vezetői sokat tettek és tesznek egy-egy kulturális részterület eredményes műveléséért, megszerettetéséért és elismertetéséért. A Kulturális Bizottság törekszik arra is, hogy egyetemi ifjúságunk a szakmai tudás mellett szerezzon meg olyan ismereteket is, amely általános műveltségüket, politikai tájékozottságukat, művészeti, esztétikai, marxista tudásukat segíti. Öröndetes, hogy hallgatóink közül többen szívesen vesznek részt az egyetemi öntevékeny művészeti együttesek munkájában. Ezek után a mi feladatunk, hogy ezeket a kívánásokat kielégítsük úgy, hogy kulturális nevelőmunkánkat és szervező tevékenységünket a kommunista szakemberképzés alapvető céljának a szolgálatába állítjuk. A mi kötelességünk, hogy hallgatóinkat a szép élvezetere, a tudatos szórakozásra, a szabad idő kulturált felhasználására megtanítsuk és neveljük azért, hogy amit egyetemi tanulmányaik ideje alatt elsajátítottak, azt tovább adják és e téren is alkossanak.

Egyetemünkön a kulturális nevelőmunkának két fő területe

arról a lap hasábjain rendszeresen beszámoltunk — nemcsak maguknak, hanem egyetemünknek is.

Az öntevékeny művészeti csoportok tagjai valamennyien áldozatos munkát végeztek. Vállalták, hogy egyetemi tanulmányaik mellett nemcsak az egyetem falai között a kultúra egyes területén tanítják, szórakoztatják társaikat, hanem a megyében és a megyén túl is a művészi szépségnek a bemutatásával a szocialista kultúrát terjesztik.

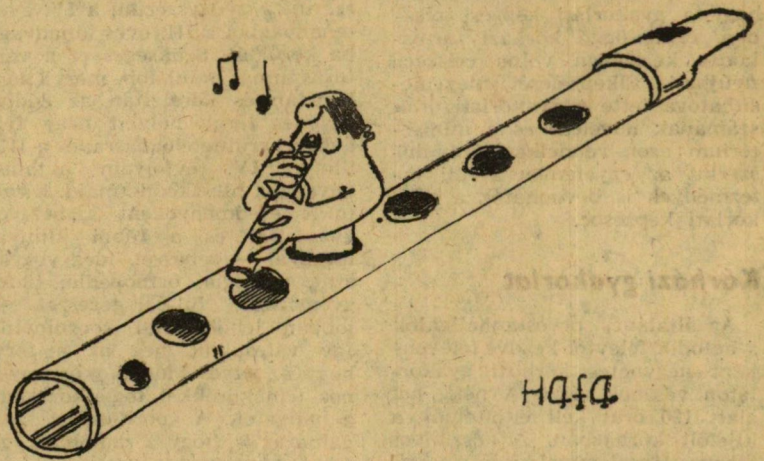
Hallgatóink művelődési lehetőségeinek biztosítására — népművelésére — hozta létre egyetemünk vezetése még 1957-ben a Collegium Artium et Polytechnikumot. Ez azóta is négy szakcsoportban — zenetudományi, képzőművészeti, színház- és filmtudományi és film- és televízió- és társadalmi — működik. Ezekben a művészeti kollégiumokban hallgatóink megismerhetik kiváló szakemberek előadásából nemcsak a múlt alkotásainak kimagasló eredményeit, hanem a jelenkor művészetét és problémáit. Célunk, hogy a film látására neveljük fiataljainkat és műveljünk filmközlőművelő alakítsunk ki. A filmkörü munka kihatása igen jelentős egyénileg és társadalmilag is. A Collegium Polytechnikum előadásain hallgatóink ismereteket szerezhetnek a szakterületek kiváló előadóitól az újabb természettudományos eredményekről, problémákról. Ezzel is segítjük a modern emberre jellemző természettudományos világkép helyes kialakítását. A Collegium Artium et Polytechnikum előadásainak azért van sikere, mert hézagpótló az egyetemi hallgatók munkájában, társadalmi szükségletet elégít ki.

Új és igen fontos területtel lett gazdagabb egyetemünk az elmúlt tanévben. Megnyitott klub. Elegánsan berendezett helyiségeiben hallgatóink nemcsak kellemesen tölthetik szabad idejüket, hanem a klubprogramba felvett és megtartott előadásokkal kulturális igényeiket is kielégíthetik. A múlt félévi kísérleti program sikere azt bizonyította, hogy fiataljaink szívesen vesznek részt a klub munkájában.

Szólhatnék még a „Korunk tudománya” előadásairól, amelyet a TIT-el és a Bartók Béla Művelődési Központtal közösen szerveztünk; neves fővárosi művészek, fiatal színészek előadójáról; a karok különböző kulturális előadásairól; szavalóversenyéről stb., amelyek az elmúlt tanévben is sikert jelentettek.

Kulturális Bizottságunk nevében mindezekhez hívom az új tanévben az új, elsőéves hallgatóinkat és a régieket egyaránt. Szeretném remélni, hogy elsőéves hallgatóink között többen megtalálják érdeklődési körüknek legmegfelelőbb művészeti csoportot és szívesen vállalják e téren is a munkát. A nagy többség pedig élni fog mindazokkal a kulturális lehetőségekkel, amelyekkel nemcsak a város művészeti intézményei, hanem egyetemünk vezetése is kulturális vonatkozásban biztosít valamennyi hallgatójának és oktatójának.

H4f4

van: az aktív és a passzív. Az aktív terület az öntevékeny művészeti csoportjaink munkájában valósul meg, a passzív kultúrunka pedig elsősorban a Collegium Artium et Polytechnikum keretében folyik. Az elmúlt tanévben három öntevékeny művészeti csoportunk — az Egyetemi Színpad, az Egyetemi Enekkar és a Tánccsoport — szerepelt sikerrel és szereztek elismerést — mint

GRUBER LÁSZLÓ egyetemi adjunktus

Sectio Traditionalis No. 3.

A közelmúltban Csepokon tartotta harmadik ülését a Sectio Traditionalis vezérkara. Ez a szervezet a négy orvosegyetem és a soproni Erdészeti és Faipari Egyetem kulturális munkacsoportjának közös szervezete, amelynek célja a kultúrunka színvonalának emelése részint a tapasztalatok cseréje, részint a művészeti csoportok műsorának cseréje útján. A Sectio 1972 decemberében alakult meg pécsi kezdeményezésre és a pécsi egyetem azóta is a legaktívabban munkálkodik a „társulás” sikere érdekében. Idén tavasszal elfogadták a résztvevők a szegedi egyetem kulturális munkacsoportjának felépítési rendszerét, és hasonlózt vezettek be saját egyetemükön. A hasonló szervezeti felépítést az azonos részort munkát végzők közötti kapcsolatokat nagymértékben elősegíti. A nyár végén a budapesti orvosegyetem vezetőképző táboraiban találkoztak harmadszor az egye-

temi kultúrfelelősök, majd Csepokon folytattak újabb tárgyalásokat.

A csepoki tanácskozáson megállapodtak egymással — többek között — abban, hogy a további munka során a résztvevők kölcsönösen tájékoztatják egymást egyetemik rendezvényeiről az egyetemi újságok cseréje, valamint a munkaterv cseréje útján. A pécsi orvosegyetem MECAENAS címmel közös irodalmi lap kiadását vállalta. Ezen kiadványba verssel, novellával, egyfelvétel darabokkal lehet szerzőként bekerülni, a művek színvonalát a Jelenkor szerkesztőiből alakult zsüri bírálja el. A kiadvány évente egyszer jelenik meg. A debreceni orvosegyetem 1974. tavaszára, a Forradalmi Ifjúsági Napokra fotópályázatot ír ki, politikai témával. A debreceni pályázat anyaga még ugyanezen évben kiállításra kerül a többi egyetemen is. Elhatározták a résztvevők azt is, hogy félévenként egyszer cserélőtatásra ke-

rül sor, aminek keretében fokozatosan megismerkednek az egyetemek KISZ-munkájával, diák-hagyományával. A cserélőtatás idején a vendégek ugyanúgy részt vesznek az órákon, a gyakorlatokon, a helyi egyetemen, mint a vendégfogadók. A KISZ-munkának azokat a részort területeit tanulmányozzák elsősorban, amikkel problémák vannak, ahol nem a kívánt színvonalon dolgoznak saját egyetemükön. A soproni egyetem a Diák-hagyományok című pályázat kiírását tervezi, amelynek anyagát a budapestiek nyomtatásnak is megjelentetnék.

A fentiekben felsorolt tervek közül nem biztos, hogy mindent sikerül realizálni. A megvalósítás függ a kultúrfelelősök aktivitásától, az egyetemek állami és KISZ vezetőitől is. Remélem, hogy hamarosan konkrét eredményekről és sikerekről számolhatok be. — Ez azonban rajtunk, orvosegyetemistákon is múlik.